

Derfor tror jeg ikke, man maa sige, at det ikke er Barnets Aarhundrede. Det er Barnets Aarhundrede, og det er det med Rette, for det er rigtigt, at vi tager os af Børnene, navnlig af dem, der mangler den Støtte, de skulde have i deres Hjem. Men vi maa dog ogsaa huske paa en Ting: at vel har det Betydning, at det offentlige kommer Barnet til Hjælp, men der er jo noget, som det offentlige aldrig kan erstatte, det kan ikke erstatte en Moders og en Faders Kærlighed, dets Hjælp bliver et Surrogat. Derfor maa der samtidig med, at vi søger at komme Børnene til Hjælp, være en Følelse af, hvor langt vi kan gaa, for man kan jo ogsaa komme til at gøre Fortræd. Det er min Overbevisning, at den Lov om Tilsyn med Børn, vi her er i Færd med at vedtage, er — det blev ogsaa anerkendt af den ærede Taler — et Skridt i den samme Retning: at man søger at beskytte Barnet saa godt, man kan, og det er min Tro, at der i Loven er skabt Rammer for et godt og virkningsfuldt Tilsyn. Nu bliver det de Myndigheders Sag, der skal føre Loven ud i Livet, at gøre det paa en god og taktfuld og fintfølelse Maade, saaledes at Loven ikke kommer til at gøre Fortræd mod Hjemmene eller Børnene, men bliver dem til Støtte. — Jeg skal endnu en Gang anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget.

Marie Hjelmer: Naar jeg nu ved Sagens tredie Behandling paa min Gruppes Vegne skal anbefale at stemme for Loven om Tilsyn med Børn, vil jeg i Forvejen bemærke, at det ikke er med fuld Tilfredshed, vi kan gøre det, efter den Afstemning, der fandt Sted i Onsdags. Vi mener nemlig, at alt for mange Børn bliver unddraget det Tilsyn, som vi tror vilde have været til den største Gavn for dem. I Onsdags omtalte den ærede Ordfører en Henvendelse, der var sendt Udvalget fra Kredslægeforeningen, og jeg vilde i den Anledning gerne rette en Henstilling til den højtærede Justitsminister. Kredslægerne havde paa deres Aarsmøde enstemmigt vedtaget en Udtalelse om, at de kunde ønske, at Kredslægerne kom til at føre et effektivt Tilsyn med de Børn, der efter denne Lov kom ind under Tilsynet. Det er altsaa ikke sket, desværre. Børn under 7 Aar, fødte udenfor Ægteskab, maa, saa vidt jeg forstaa det, være undtaget fra almindeligt Lægetilsyn. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Justitsminister, at han udvider den Instruks, som Kredslægerne i Forvejen har om at føre Tilsyn med Plejehjem, til

ogsaa at omfatte de nye Børn, der nu kommer ind under Tilsyn. Det kan være, at det er selvfølgeligt, at det vil ske, men jeg vil gerne have Forsikring derom. Med det samme vilde jeg gerne rette et andet Spørgsmaal til Justitsministeren: om det passer, at det optages meget ilde i Justitsministeriet, naar Kredslæger fremlægger deres Regninger over Kørselsudgifter og Diæter for det Tilsyn, de har foretaget ifølge deres Instruks. Det er blevet sagt mig, at man i Justitsministeriet ser meget skævt til saadanne Regninger og indirekte har ladet Lægerne forstaa, at de ikke skulde tage det alt for nøje med dette Tilsyn. Derom vilde jeg gerne have Besked.

Den ærede Formand og Ordfører for Udvalget (Marie Christensen) talte i Onsdags og ogsaa i Dag om, at en Betingelse for, at Loven vilde komme til at virke saaledes, som vi haabede det, var, at det blev de rette Personer, der blev valgt til at føre Tilsyn, og disse Ord kan jeg fuldt ud tiltræde. Men jeg vil gerne have, at det skulde siges fra dette Sted, at vi, der har Ansvar for Loven, for, hvordan den er blevet formet og vedtaget, henstiller saa alvorligt, vi kan, til de kommunale Myndigheder, at de vælger de bedste og de mest forstaaende, og at de helst vælger Kvinder til dette Tilsyn. Dernæst vil vi ogsaa saa indtrængende som muligt bede de tilsynsførende om at tage deres Gerning op i Kærlighed og med Samvittighedsfuldhed. Loven hedder Lov om Tilsyn med Børn, og det er da saa lige til, at den er ment at skulle være en Hjælp og en Støtte for bestemte Kategorier af Børn; det er maaske 90 pCt. af dem, der er saa ulykkelige at være født udenfor Ægteskab. Men jeg vil gerne tilføje — det er der ingen af de andre Talere, der er kommet ind paa —, at Tilsynet maa ogsaa kunne blive en Tilflugt og en Hjælp for de ugifte Mødre. De fleste af dem trænger umaadelig haardt dertil, ikke mindst i den Tid, der gaar forud for Fødselen. Det er min bestemte Overbevisning, at megen Fortvivlelse og mange Barnemord vilde undgaas, hvis disse Mødre vidste, at der var et Sted, hvor de havde Ret til at gaa hen og faa Raad og Hjælp. Jeg vil spørge den højtærede Justitsminister, om det ikke var muligt, at han vilde pege paa denne Opgave i de Forskrifter, som sikkert vil blive udsendt fra Ministeriet til de kommunale Raad — der er jo i § 19, 2det Stykke, peget paa, at saadanne Forskrifter vil blive udsendt.

Idet jeg da giver Loven mine bedste Ønsker, skal jeg anbefale mine Partifæller at stemme for den.